

Arrest

nr. 127 577 van 29 juli 2014
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 2 april 2014 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 25 februari 2014 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 8 april 2014 met referentenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 mei 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 juni 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat H. ALBAYRAK verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker en zijn Nederlandse partner leggen op 13 november 2013 een verklaring van wettelijke samenwoning af te Hamont-Achel.

1.2. Op 19 november 2013 dient verzoeker een aanvraag in tot afgifte van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie.

1.3. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding neemt op 25 februari 2014 de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissingen, die verzoeker op 5 maart 2014 ter kennis worden gebracht, zijn gemotiveerd als volgt:

“In uitvoering van artikel 52, § 4, vijfde lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 19-11-2013 werd ingediend door: [...], Nationaliteit: Turkije; [...] om de volgende reden geweigerd :

Betrokkene voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als familielid van een burger van de Unie.

Het verblijfsrecht van de partner in functie van wie de aanvraag werd ingediend werd beëindigd. Bijgevolg kan betrokkene zich ook niet bij haar voegen zoals bepaald in artikel 40bis § 2, 2° van de wet van 15-12-1980.

Het recht op verblijf wordt bijgevolg geweigerd aan betrokkene.

Nergens uit het dossier blijkt dat betrokkene houder is van het verblijfsrecht op basis van een andere rechtsgrond, noch dat hij het verblijfsrecht heeft aangevraagd op basis van een andere rechtsgrond. Vandaar dat overeenkomstig art. 52§ 4, 5de lid - KB 08-10-1981 een bevel om het grondgebied te verlaten van toepassing is. Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen.”

Dit zijn de bestreden beslissingen.

2. Onderzoek van het beroep

Verzoeker betwist niet dat er door verweerder, overeenkomstig artikel 42bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), een einde werd gesteld aan het verblijfsrecht van meer dan drie maanden van de burger van de Unie die hij wenste te vervoegen in België en dat bij ontstentenis van een verblijfsrecht van meer dan drie maanden van deze burger van de Unie hij deze burger van de Unie niet kan vervoegen overeenkomstig artikel 40bis, § 2, 2° van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker brengt geen eigen middelen naar voor die specifiek zijn gericht tegen de jegens hem genomen beslissingen. Zijn middel steunt volledig op de vermeende onwettigheid van de beslissing tot beëindiging van het verblijfsrecht die in hoofde van zijn partner werd genomen, en waarvan de in zijn hoofde genomen beslissingen afgeleide beslissingen betreffen, en herneemt op dit punt de middelen zoals uiteengezet in het verzoekschrift dat bij de Raad werd ingediend door zijn partner.

Gelet op hetgeen voorafgaat, kan in deze worden volstaan met een verwijzing naar het arrest van 29 juli 2014 met nummer 127 576 van de Raad waarbij het door de partner van verzoeker ingestelde beroep tegen de in haren hoofde genomen beslissingen wordt verworpen. De Raad benadrukt dat de beslissingen die werden genomen in hoofde van verzoekers partner als dusdanig niet het voorwerp uitmaken van huidig beroep. Nu geen eigen middelen tegen de bestreden beslissingen werden ontwikkeld, volstaat de vaststelling dat het beroep tot nietigverklaring ingesteld door de partner van verzoeker tegen de in haren hoofde genomen beslissing tot beëindiging van het verblijfsrecht werd verworpen opdat ook huidig beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

3. Korte debatten

Verzoeker heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoeker.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig juli tweeduizend veertien door:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

I. CORNELIS